

Koka soppa på en spik.

(Saga från Sverige)

Det var en gång en gumma som var rysligt snål och otrevlig mot alla. Detta trots att hon hade det gott ställt och inte saknade något här i världen. En kväll när det regnade och var kallt ute knackade det på hennes dörr. Det var en ensam luffare som undrade om han kunde få övernatta på gummans gård. ”Ånej! Det här är minsann inget värdshus”, menade gumman. Men luffaren sa att han var tacksam om han bara kunde få sova på golvet framför brasan. Till slut gav gumman med sig och släppte in honom.

Luffaren undrade om det kanske gick att få något att äta också. ”Aldrig i livet”, gormade gumman. ”Jag har knappt så det räcker för mig själv. Hur ska jag då kunna mata andra också?”

”Allt jag begär är att få låna en gryta, så kan jag laga min egen mat”, förklarade luffaren. ”Se, jag har en sån god spik att koka soppa på så jag klarar mig med det.” Koka soppa på en spik?

Det hade gumman aldrig hört talas om, så nu blev hon nyfiken. Hon hämtade en gryta och började koka upp vatten i den. Luffaren släppte ner sin spik i grytan och rörde försiktigt om i vattnet. Efter en stund

provsmakade han. ”Mmm! Det blir

allt en läcker soppa det här”, sa luffaren och såg nöjd ut. Just som gumman själv skulle provsmaka sa han: ”Men det är ju klart... Med lite mjölk och lite mjöl så hade den blivit ännu godare. Men finns det inget så blir soppan god ändå.” ”Åjo”, sa gumman. ”Nog har jag väl lite hemma.” Och så gick hon och hämtade mjöl och mjölk. Luffaren provsmakade igen och såg nöjd ut. ”Det här blir en härlig soppa! Fast ännu godare blev den ju med lite salt i.” ”Det är klart att jag har lite salt hemma”, sa gumman och hämtade. Luffaren smakade av soppan igen och sa: ”Det blir en riktigt lyckat rätt, det här. Fast kunde man hälla i lite grönsaker och köttbitar så skulle nog självaste kungen bli nöjd med soppan!” Genast gick gumman och hämtade vad hon hade hemma.

När soppan var färdiglagad hällde luffaren upp maten till både gumman och sig själv. Gumman åt för glatta livet. Aldrig hade hon väl smakat en så god soppa och hon kunde inte berömma luffaren nog för hans goda matlagning. Nästa dag när luffaren gav sig av fick han en slant av gumman. ”Den ska du ha för att du lärde mig koka soppa på en spik”, sa hon. ”Så billig mat kan inte vem som helst laga.” Luffaren tackade artigt och gick sin väg, glad över att den snåla gumman också var en dumbom. För visst märkte väl du att det behövdes mer än spiken för att göra soppan god?

